

מלכתבות אירועי הרבות במינכן

"זוד-דויטשה צייטונג"

האריך: יום ג', 11 במרץ 1986

אוה-אליזבת פיסר

דוממים אשר הפיחו בהם חיים

רנה שינפלד ב"אלאנמה האלאה"

תודה לאל, שאוהדי המחול מתמידים דים, ונזהרים גם בתום המופע במסגרת פסטיבל "המחול ההדט" בשעת לילה מאוחרת לאולם אלאנמה, כדי להזות מרקדנית הישראלית רנה שינפלד וברקדניהיה הצעירות. מי שבא זכה לגמול רב, כי מתוך מחולותיה של אשה זאת נעות לעיני הצופה תמונות, המולידות בליבו רגישויות לסינויים זעוריים המטלהבים את דמיונו, הוא מוסיף ושוזר את אשר הולך ונגלה לנגד עיניו.

רנה שינפלד, שעבודתה מעוררת אסוציאציות למסורת המחול של אוסקר שלמר ולואיזה פולר, באה בתנועות גופה ומפיתה חיים בהפכים דוממים שהיא נזקקת להם. בריקוד "משי", יריעת משי סהור הופכת בידיה לציפור רחבת כנפיים, האריג נעשה לה לפודה ולצעיף, לתכריך ולטטיח תפילה. ההבעה הנוצרת בתנועות המאופקות כובאת את המשכה האורגני באריגים. באמצעות ההפכים נכללים בתוך הלל הבמה כל תנועה, אבילו שנעשה ברטז קל בלבד.

הדרך שבה מפעילה רנה שינפלד חומרים נטולי חיים, כדוגמת המשי בריקוד "משי" ריבועי הפה במחול "פחים", ואת הנוצות הלבנות הארוכות בריקוד "נוצות", מעידה על דיקתה המודעת ונסיונה הרב בגישה אל ההפכים הדוממים בעולמנו. מחולותיה יש זרימה של אנושיות נדירה בעליותה, מן התמסרות מלאה אהבה, וכל זאת מבלי שהיא עצמה תתעה בדרכה ותאבד. סיפורים מתוך חייה שלה באים לידי ביטוי קסום בתמונות יפהפיות של אשה בדמות האלילים המיתולוגיים, אשר גופה נושא בתוכו עוצמה אשר תגבר על הכל. בעשרים וחמש השנים בהם היא מפרשת ויוצרת מחול מודרני כפי שעושים מרתה גראהאס, ג'רום רובינס ואנה סוקולוב, וגם מופיעה כסולנית בלהקת "בת-שבע", ההמוגו בה כל אלה ליכולת הבעה הנובעת מידע עשיר.

זה חמש שנים היא פלמדת. מבין תלמידותיה היא הקימה את להקת המחול. אגן נערות צעירות, שהכשרתן הרגישה ניכרת בהן. הן מכפילות בקסם רב, את אשר מדגימה להן מורתן. כך, למשל, מרשימה הכוריאוגרפיה הקבוצתית בטס "נוצות" כאשר היא משיגה במקומות מסוימים השתקפות של דמותה שלה בארבעת הדמויות כולן. ערב המחול מרתק עד כדי כך שהצופים התגברו על המתיחות והעייפות של שעת הצות הלילה. (רנה שינפלד מופיעה שוב בקלן, בוופרטאל ובארלאנגן).